

VIDĚLI JSME MIMOŘÁDNÝ HERECKÝ VÝKON

Divadlo SoLiTEater, jmenovitě Libor Ulovec, si vybral k nastudování monodrama amerického dramatika Douga Wrighta *Svou vlastní ženou*, v němž autor zpracovává skutečný životní příběh berlínského transvestity Charlotte von Mahlsdorf. Toto monodrama má složitou a ne právě snadnou strukturu, kdy jediný herec musí odehrát mnoho postav. Rámecem je Charlottin rozhovor s americkým novinářem. Rozhovor, v němž Charlotte zpětně přehrává situace, které se staly a při nichž postupně vychází najevo její rozporuplná osobnost. Je to téma křehké rovnováhy v každém z nás, stále aktuální téma jínakosti vzbuzující mnohdy nenávisť...

Libor Ulovec odlišoval jednotlivé postavy pouze hlasem a pohybem (s výjimkou košile jako znaku postavy Charlottina přítele Alfreda na počátku druhé části). A výborně to zvládl. Úchvatná byla především jeho základ-

ní poloha Charlotty, kdy dokázal uhrát pohledem a gestem všechny její pocity, vnitřní rozepře a otazníky. Velmi dobře pracoval také s textem a jazykem, kdy Charlottina němčina byla v interpretaci přesná a naprosto odlišná od němčiny, kterou se učil americký novinář. V podstatě jediným problémem této inscenace je její délka, která si vynucuje přestávku. Ale ta monodramatům nikterak neprospívá, protože pro jediného herce je velmi obtížné nahodit znovu a naráz energii, vše se rozbíhá postupně a pomalu a divák ve vztahu s příběhem nemůže pokračovat tam, kde spolu s hercem před přestávkou přestal. Což je nesporně škoda pro obě strany. Jistě by stálo za úvahu, zda by přece jen Wrightovu předlohu nebylo možné zkrátit.

I přes uvedenou připomínku je ale třeba především zdůraznit, že jsme viděli mimořádný herecký výkon a inscenaci, která nás zaujala. *-naex-*

CHATROOM

aneb o čem se mluví mezi foyer a šatnou

Ty jo, vůbec nevím, jak to ten chlapek všechno uhrál, prý 35 rolí, i kdyby jich měl zvládnout třeba 5, tak by to přece bylo neskutečné! Jen nevím, jestli nemám drátěnej zadek z těch dvou hodin, ale co se dá dělat. Doufám, že hlavní a jediný aktér je v pořádku bez drátku po takovém výkonu. Krásná práce i s korálema, se vším... Tak jsem si tak zavzpomínala na historii mého drátěného těla, jak jsem byla původně kus plotu a teď je ze mě divák divadelního Děčína, a co budu za týden... Svou vlastní ženou?

Dáša Drátěná, poslední řada

To se to hraje, když se to umí.

Pavel Panenka, Děčín

Úžasné DIVADLO, úctyhodný herecký výkon. Oboustranný prožitek zvláštního lidského osudu. Racionální pohled (můj) bude asi dlouho na vjemu absentovat. Díky za to, že to bylo!

Dušan Zakopal, Ostrava